

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná mezitímním rozhodčím nálezem Commission de litiges voyages ze dne 4. prosince 2003 ve věci Guy Denuit a Betty Cordenier proti Transorient - Mosaïque Voyages et Culture SA

(Věc C-125/04)

(2004/C 156/05)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla mezitímním rozhodčím nálezem Commission de litiges voyages (Belgie) ze dne 4. prosince 2003 ve věci Guy Denuit a Betty Cordenier proti Transorient - Mosaïque Voyages et Culture SA předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, která došla kanceláři Soudního dvora dne 8. března 2004.

Commission de litiges voyages (Belgie) žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) pokud ustanovení obsažené ve smlouvě, která zavazuje spotřebitele vůči organizátorovi a/nebo prodejci, stanoví pouze možnost zvýšení ceny a určuje přesný způsob výpočtu tohoto zvýšení výhradně proto, aby bylo přihlédnuto ke změnám taxativně vyčteným v čl. 4 odst. 4 písm. a) směrnice 90/314/EHS⁽¹⁾, musí být zmíněný článek vykládán tak, že mlčky ukládá snížení ceny podle stejného způsobu výpočtu?
- 2) pokud ustanovení obsažené ve smlouvě, která zavazuje spotřebitele vůči organizátorovi a/nebo prodejci, stanoví možnost zvýšení nebo snížení ceny, aniž by určilo přesný způsob výpočtu a výhradně proto, aby bylo přihlédnuto ke změnám taxativně vyčteným v čl. 4 odst. 4 písm. a) směrnice 90/314/EHS, musí být zmíněný článek vykládán tak, že celé ustanovení je neplatné nebo je neplatná pouze ta část ustanovení týkající se zvýšení ceny?
- 3) pokud ustanovení obsažené ve smlouvě, která zavazuje spotřebitele vůči organizátorovi a/nebo prodejci, stanoví možnost, výhradně ve prospěch organizátora cest a/nebo prodejce, zvýšení nebo snížení ceny a určí přesný způsob výpočtu výhradně proto, aby bylo přihlédnuto ke změnám taxativně vyčteným v čl. 4 odst. 4 písm. a) směrnice 90/314/EHS, musí být zmíněný článek vykládán tak, že celé ustanovení je neplatné nebo je neplatná pouze ta část ustanovení týkající se zvýšení ceny?
- 4) pokud ustanovení obsažené ve smlouvě, která zavazuje spotřebitele vůči organizátorovi a/nebo prodejci, stanoví možnost, jak ve prospěch organizátora cest a/nebo prodejce, tak ve prospěch spotřebitele, zvýšení nebo snížení ceny a určí přesný způsob výpočtu výhradně proto, aby bylo přihlédnuto ke změnám taxativně vyčteným v čl. 4 odst. 4 písm. a) směrnice 90/314/EHS, musí být zmíněný článek

vykládán tak, že stanoví povinnost organizátora cest a/nebo prodejce snížit cenu, pokud toto snížení spotřebitel nepožadoval?

(¹) Směrnice Rady 90/314/EHS ze dne 13. června 1990 o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy (Úř. věst. L 158, 23.6.1990, s. 59)

Žaloba podaná dne 2. dubna 2004 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice

(Věc C-166/04)

(2004/C 156/06)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 2. dubna 2004 žaloba směřující proti Řecké republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou pí. Marií Patakia a p. Michelem Van Beekem, právními poradci Právní služby Komise.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Řecká republika tím, že nepřijala nezbytná opatření k zavedení a provedení soudržné, zvláštní a jednotné právního úpravy, která by zaručovala udržitelnou regulaci a účinnou ochranu zvláště chráněné oblasti GR2310001 „Delta Acheloos, Laguna Messolonghi/Aitolikon a ústí řeky Evinos a ostrovů Echinades“, z hlediska cílů směrnice 79/409/EHS o ochraně volně žijících ptáků⁽¹⁾, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 1 a 2 této směrnice;
- uložil Řecké republice náhradu nákladů řízení.

V souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora Evropských společenství se členský stát nemůže dovolávat vnitřních okolností nebo obtíží za účelem odůvodnění nesplnění povinnosti a nedodržení lhůt plynoucích z práva Společenství.

(¹) Úř. věst. L 103, 25.4. 1979, s.1.

Opravný prostředek podaný dne 5. dubna 2004 JCB Service proti rozsudku vydanému dne 13. ledna 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (prvním senátem) ve věci T-67/01, JCB Service v. Komise Evropských společenství.

(Věc C-167/04 P)

(2004/C 156/07)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 5. dubna 2004 opravný prostředek podaný JCB Service, se sídlem v Rocesteru, Staffordshire (Spojené království), zastoupenou p. E. Morgonem de Riverym, advokátem, proti rozsudku vydanému dne 13. ledna 2004 Soudem prvního stupně Evropských společenství (prvním senátem) ve věci T-67/01⁽¹⁾, JCB Service v. Komise Evropských společenství.

Účastnice řízení podávající opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. zrušil v celém rozsahu rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 13. ledna 2004 ve věci T-67/01, JCB Service v. Komise Evropských společenství, jelikož porušuje právo EU porušením práv obhajoby účastnice řízení podávající opravný prostředek; nebo
2. zrušil rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 13. ledna 2004 ve věci T-67/01, JCB Service v. Komise Evropských společenství, v rozsahu, v němž i) odsuzuje tvrzené obecné omezení pasivních prodejů schválenými distributory ve Spojeném království, Irsku, Francii a Itálii a tvrzené omezení zdrojů zásobování distributorů působících se ve Francii a Itálii, což brání vzájemnému zásobování mezi distributory, a v rozsahu v němž ii) ukládá pokutu JCB Service za tato tvrzená porušení; a
3. vydal sám konečné rozhodnutí ve věci T-67/01 podle článku 61 statutu (ES) Soudního dvora a v souladu s tím zrušil, zcela nebo částečně, rozhodnutí Komise ze dne 21. prosince 2000 ve věci COMP.F.1/35.918 ⁽¹⁾ a ve své neomezené soudní pravomoci zrušil nebo snížil pokutu ve výši 30 milionů EUR uloženou JCB Service rozsudkem Soudu prvního stupně ze dne 13. ledna 2004 ve věci T-67/01, JCB Service v. Komise Evropských společenství; a
4. v každém případě uložil Komisi, v souladu s článkem 69 jednacího řádu Soudního dvora, nahradit náklady účastnice podávající opravný prostředek vzniklé jak na základě řízení před Soudem prvního stupně tak před Soudním dvorem;
5. alternativně k bodu 3., v případě, že Soudní dvůr sám nerozhodne ve věci, nerozhodl o nákladech řízení a vrátil věc Soudu prvního stupně k novému projednání v souladu s rozhodnutím Soudního dvora.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení:

První žalobní důvod

Účastnice řízení podávající opravný prostředek tvrdí, že Soud prvního stupně („SPS“) porušil právo Společenství tím, že odmítl zabývat se vytykaným porušením práv obhajoby účastnice podávající opravný prostředek. Zaprvé, účastnice podávající opravný prostředek tvrdí, že její práva obhajoby byla porušena v důsledku nepřiměřené doby trvání řízení před Komisí, které trvalo 27 let (ode dne oznámení do dne rozhodnutí Komise), které jí bránilo vykonávat její práva jako oznamující strany. SPS se tím, že nevzal na vědomí důsledky takového porušení pro možnost účastnice podávající opravný prostředek se účinně bránit, dopustil právního omylu. Zadruhé, účastnice podávající opravný prostředek tvrdí, že její právo na presumpci nevinu bylo také porušeno v důsledku nesplnění povinnosti SPS vzít v úvahu určité ospravedlňující části důkazu, použít metodu *faisceau d'indices* (svazku ukazatelů) pro to, aby určil relevantní části důkazu a aby poskytl vhodné a nestranné odůvodnění.

Druhý žalobní důvod

Účastnice podávající opravný prostředek tvrdí, že SPS porušil článek 81 ES tím, že účastnici podávající opravný prostředek odsoudil i) za uložení obecného zákazu pasivních prodejů jejím distributorům ve Spojeném království, Irsku, Francii a Itálii a ii) za omezení zdrojů zásobování jejích distributorů ve Francii a Itálii, na základě nesprávného právního výkladu skutečností, zkreslení důkazů a nesprávného použití použitelných pravidel soutěže ES. To následně způsobilo uplatnění zákazu stanoveného v článku 81 ES zjevně neslučitelné se zněním a účelem uvedeného ustanovení.

Třetí žalobní důvod

Tento důvod se týká stanovení výše pokuty. Zde účastnice podávající opravný prostředek tvrdí, že SPS porušil článek 15 nařízení č. 17 tím, že porušil významné základní zásady použitelné pro uložení pokuty, tj. zásadu řádné správy, legitimního očekávání osob a zásadu rovného trestání, stejně jako tím, že nesprávně posoudil závažnost a dobu trvání tvrzených porušení a jak polehčujících tak přitěžujících okolností.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 186, 30.6.2001, s. 9.

⁽²⁾ Úř. věst. L 69, 12.3.2002, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Högsta domstolen (Švédsko) ze dne 30. března 2004 ve věci Klas Rosengren, Bengt Morelli, Hans Särman, Mats Åkerström, Åke Kempe, Anders Kempe, Mats Kempe, Björn Rosengren, Martin Lindberg, Jon Pierre a Tony Staf proti Riksåklagaren

(Věc C-170/04)

(2004/C 156/08)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Högsta domstolen (Švédsko) ze dne 30. března 2004 ve věci Klas Rosengren, Bengt Morelli, Hans Särman, Mats Åkerström, Åke Kempe, Anders Kempe, Mats Kempe, Björn Rosengren, Martin Lindberg, Jon Pierre a Tony Staf proti Riksåklagaren, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 6. dubna 2004, předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce. Högsta domstolen žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách týkajících se výkladu článků 28, 30 a 31 ES:

- 1) Může být výše uvedený zákaz soukromého dovozu posouzen jako součást způsobu fungování monopolu na maloobchodní prodej a z tohoto důvodu není článkem 28 ES zakázán, takže musí být posouzen pouze z hlediska článku 31 ES?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, je uvedený zákaz soukromého dovozu v takovém případě slučitelný s podmínkami článku 31 ES týkajícími se státních monopolů obchodní povahy?